

Prof. nauk chem. dr hab. inż.

JACEK KIJEŃSKI

Profesor zwyczajny Politechniki Warszawskiej

Urodzony 1950. Studia – Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej. Pierwszy w historii Wydziału student indywidualny (opiekun prof. Stefan Weychert). Dyplom 1973. W czasie studiów prezes Naukowego Koła Chemików. Doktorat 1976 - Politechnika Warszawska, 1977-1985 adiunkt na Wydziale Chemicznym PW. 1983 – habilitacja Politechnika Warszawska, 1985-1990 – docent na Wydziale Chemicznym PW. 1990-1997 profesor nadzwyczajny Politechniki Warszawskiej. 1991 – **tytuł naukowy profesora**. 1997 – mianowany przez Ministra Edukacji Narodowej na **stanowisko profesora zwyczajnego** Politechniki Warszawskiej na stałe. Profesor w Instytucie Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego w Warszawie (urlop bezpłatny) i Instytucie Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze.

Działalność organizacyjna:

1984-1987 **prodziekan** Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej ds. ogólnych i nauki. 1987-1990 **dziekan** Wydziału Chemicznego PW. 1987-2006 – kierownik Zakładu Katalizy i Technologii Organicznej, 1990 – 2006 kierownik Specjalności Technologia Organiczna i Kataliza. Koordynator nauczania w obszarze technologii chemicznej. Autor *Sylwetki absolwenta* Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej. 2002-2007 - **Dyrektor** Instytutu Chemii Przemysłowej im. Prof. I. Mościckiego w Warszawie. Od 2008 roku **Dziekan** Wydziału Budownictwa, Mechaniki i Petrochemii i **Prorektor** Politechniki Warszawskiej ds. Szkoły Nauk Technicznych i Społecznych w Płocku (obecnie ds. Filii w Płocku).

Od 2002 r. **Prezes** Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego (III kadencji), Członek Honorowy Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego 2010, 2002-2006 Członek Executive Committee WAITRO (Światowa Organizacja Przemysłu i Badań Technologicznych) i jej Reprezentant na Europę Centralną i Wschodnią, od 2003 r. Członek COCI IUPAC. 2003 - 2006 – Członek Zespołu Międzyresortowego ds. Przekształceń Własnościowych JBR oraz Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej powołanych przez Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej. 1993-1999 – Przewodniczący Komisji Ministra Edukacji Narodowej ds. Kształcenia w zawodach chemicznych. Wiceprzewodniczący Komitetu Chemii PAN, Członek Rady Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego - Związek Pracodawców. Przedstawiciel Ministra Gospodarki i Pracy w Komisji ds. Przemysłu i Rozwoju Przedsiębiorstw Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (do 2008 r.), Członek Komitetu Naukowo-Technicznego NOT.

1996-2006 (4 kadencje) Członek Senatu **Politechniki Warszawskiej** (przedstawiciel Wydziału Chemicznego), Przewodniczący Nadzwyczajnej Komisji Senatu Politechniki Warszawskiej ds. Uchwały: *Nowe Obszary w Działalności Badawczej i Dydaktycznej Politechniki Warszawskiej*, Członek Senackiej Komisji ds. Kadr 1990-2006, 1999 - 2002 Wiceprzewodniczący, 2002 - 2006 Przewodniczący tej Komisji, wiceprzewodniczący Senackiej Komisji ds. Kształcenia 1987-1990, Członek Senackiej Komisji ds. Nauki 1996-2002, Członek Rektorskiej Komisji ds. Podziału Funduszu Rozwoju Uczelni, Członek Senackiej Komisji ds. Nowelizacji Statutu PW oraz komisji ds. opracowania Statutu PW. 1997-2002 przewodniczący Komisji ds. Kadr Rady Wydziału Chemicznego.

Przewodniczący Rady Programowej czasopisma „Przemysł Chemiczny”, Członek Rad Programowych czasopism: „Chemik”, „Polimery”, „Ochrona przed korozją”, „Rynek Chemiczny”, „Wiadomości Chemiczne” (do 2008 r.).

Koordynator Polskiej Platformy Technologicznej Wodoru i Ogniw Paliwowych (2003-2008), współzałożyciel i członek Komitetu Sterującego Polskiej Platformy Technologicznej Biopaliw i Biokomponentów. Członek Panelu Głównego Foresight „Polska 2020”. Prezes Zarządu Konsorcjum Centrum Zaawansowanych Technologii CHEMCAT (2003-2008); Kierownik Projektu Badawczego Zamawianego "Gospodarka i rozwój technologicznego wykorzystania odpadów z tworzyw polimerowych w Polsce" (13 mln PLN), Koordynator obszaru badawczego w Projekcie Badawczym Zamawianym „Chemia perspektywicznych procesów i produktów konwersji węgla”; Kierownik Projektu Badawczego POIG „Synteza kwasu akrylowego i estrów akrylowych w oparciu o surowce odnawialne w tym o frakcję glicerynową z produkcji estrów metylowych kwasów tłuszczowych” (22 mln PLN); Członek Stałego Komitetu Kongresu Technologii Chemicznej. Przewodniczący Komitetu Naukowego VI Kongresu Technologii Chemicznej 2009.

Członek Niemieckiego Towarzystwa Technologii Chemicznej i Biotechnologii DECHEMA oraz American Chemical Society. Członek European Federation of Chemical Engineering (EFCE) w sekcji Product Design and Engineering. Członek Network for Industrial Catalysis in Europe NICE. 1995-1999 Prezes Stowarzyszenia Szkół Prywatnych w Warszawie; Członek Stowarzyszenia Wynalazców i Racjonalizatorów, Członek Stowarzyszenia Przetwórców Tworzyw Sztucznych, Członek Stowarzyszenia Menedżerów (do 2008 r.), Członek Business Centre Club (do 2008 r.).

Specjalność Naukowa i Dorobek Naukowy:

Strategie rozwoju Przemysłu Chemicznego i pokrewnych, strategia rozwoju surowców nośników energii, technologia chemiczna, kataliza, recykling tworzyw polimerowych, wykorzystanie produktów rolnych jako surowców chemicznych i energetycznych. Około 180 publikacji (większość z listy filadelfijskiej) , 40 patentów, kilkaset wystąpień konferencyjnych. Autor 10 monografii. Promotor 14 rozpraw doktorskich, opiekun kilkudziesięciu prac dyplomowych.

Wyróżnienia i nagrody:

Odnznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Odrodzenia Polski, Medalem Ignacego Mościckiego za wybitne osiągnięcia naukowe w technologii chemicznej, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Krzyżem Oficerskim Królestwa Belgii za zasługi w dziedzinie wynalazczości, posiada tytuł *Outstanding Inventor* oraz Złoty Medal WIPO (Światowa Organizacja Własności Intelektualnej), Złotą Odznaką Honorową NOT, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej, Honorową Odznaką SITPChem, Medal im. Prof. W. Świątosławskiego, Medal im. Stanisława Drzewieckiego. Jest członkiem Honorowym SITPChem. Był pięciokrotnie laureatem nagród Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Ministra Edukacji Narodowej (trzykrotna I stopnia). Jego wynalazki były wielokrotnie wyróżniane na światowych i międzynarodowych wystawach wynalazków, jeden z nich biopaliwo Glicerol[®] został wyróżniony złotymi medalami, w tym na wystawach w Genewie, Brukseli, Seulu, Norymberdze, Moskwie, Warszawie, Gdańsku i Częstochowie, w większości z wyróżnieniem. Ostatnio wyróżniony w ramach I Światowego Konkursu Wynalazków Chemicznych IFIA oraz Międzynarodowej Warszawskiej Wystawy Innowacji IWIS 2011. Prof. Jacek Kijeński i Zespół otrzymali dwa Złote Medale za wynalazek: „Redukcja olefin z przerobu odpadów polimerowych wodorem pochodzącym z rozkładu metanolu”. Ten sam wynalazek uzyskał Złoty Medal tydzień wcześniej na wystawie Technicon 2011 w Gdańsku.

Żonaty, 3 córki, 3 synów, dwoje wnucząt, 2 psy Staffordshire bullterier. Zainteresowania: antropologia kultury, literatura współczesna, sport, gryzobranie.